

Список використаної літератури:

1. Lofland J. Analytic Ethnography: Features, Failings, and Futures / J. Lofland // Journal of Contemporary Ethnography. – 1995. – 24 (1). – P. 30–67.

Ключові слова: аналітична етнографія, якісні методи, вихідні пропозиції, необмежене пізнання, глибинна обізнаність, емерджентний аналіз, достовірний та новий контент, розвинена інтерпретація.

Ключевые слова: аналитическая этнография, качественные методы, исходные пропозиции, неограниченное познание, глубинная осведомленность, эмерджентный анализ, достоверный и новый контент, развитая интерпретация.

Key words: analytical ethnography, qualitative methods, generic propositions, unfettered inquiry, deep familiarity, emergent analysis, true and new content, developed treatment.

ГОРСЬКИЙ СЕРГІЙ ВІЛЕНОВИЧ

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри іноземних мов та соціально-гуманітарних дисциплін
Київського інституту інтелектуальної власності і права,
кандидат соціологічних наук, доцент*

ДЕОНТОЛОГІЯ ТА ЮРИДИЧНА ОСВІТА

Деонтологія (з грецької – вчення про належне) – розділ етики який розглядає проблеми обов'язку та моральних вимог. Термін ввів у 1834 р. Ієремія Бентам (англ., філ., соц., юр.) для позначення теорії моральності в цілому, що не зовсім збігається з сучасним трактуванням деонтології. Він був прихильником теологічної етики, яка оцінює моральність дії залежно від результату. Деонтологічна етика вважає певні дії добрими, а інші – поганими, не залежно від наслідків, а з огляду їх відповідності чи невідповідності принципу, переконанням, обов'язку. Класичним прикладом є етика І. Канта.

Деонтологія розглядає проблеми належної поведінки людей через соціально-історичну практику та культурні традиції спільнот.

Появу юридично-медичної деонтології інколи, також, пов'язують з ім'ям Гіппократа та його відомим: «не нашкодь».

В основу сучасної ліберальної деонтології Роберт Нозік [1, с. 12] кладе акцентуацію прав першого покоління (або негативні права – Дж. Валдрон [2]) які повинні утримувати уряд і інших людей від втручання в життя автономної людини. (Права другого покоління (позитивні) гарантують кожному індивіду певний рівень добробуту «життя».)

Принципи деонтології були покладені в деякі соціологічні теорії злочинності.

Едвін Сазерленд [3] пояснював злочинність явищем, яке він назвав «диференційна асоціація». Ідея полягала у тому, що суспільство – розмаїття субкультур і деякі з них заохочують протизаконні дії. Здебільшого протизаконна, злочинна поведінка засвоюється в середовищі

первинних груп (сім'я, однолітки, друзі), як норма і не сприймається ними як злочин.

Інша концепція ввійшла в соціологію під назвою «теорія ярликів». Її прихильники розглядають девіантну поведінку не як набір рис, притаманних індивідам, а як процес взаємодії між девіантами і не-девіантами. Такі ярлики навішують люди які репрезентують силу закону або наділені правом визначати правила моралі.

Едвін Лімерт [4] виділяє акт порушення норми, як первинна девіація. Вторинну девіацію ми спостерігаємо коли індивід усвідомлює свій вчинок як злочин і «приймає» ярлик злочинця та починає дивитися на себе як на девіанта (злочинця).

Ця теорія будується на припущенні, що кожен вчинок за своєю суттю не є злочинним. Визначення злочину формує група людей, які уособлюють закон, державу, більшість.

В професійній етиці юриста принципи деонтології знаходять втілення у використанні таких прийомів, як валідація і емпатія. Навчити використовувати їх, на нашу думку, завдання сучасної юридичної освіти.

Валідація – знаходження позитивного аспекту у висловлюваннях співрозмовника, що демонструє ваше розуміння і прийняття його таким, який він є. Валідація не означає згоду або співчуття, лише розуміння. Наприклад, у відповідь на різке зауваження або претензію ви можете сказати: «Я розумію Ваші почуття», або «Я ціную Вашу відвертість».

Емпатія – здатність збагнути почуття іншої людини, відчути такі самі почуття. Емоційна емпатія ґрунтується на механізмах проєкції та наслідування моторним і афективним реакціям іншої людини. Словесний вияв емпатії – «На твоєму місці я також почував би...».

Наявність моральних якостей не тільки юриста, а й будь-якої людини є важливою професійною складовою. Питанням виховання фахівців повинно надаватися максимум уваги. Успішне вирішення цієї проблеми здебільшого буде сприяти підвищенню авторитету юридичного працівника.

Вимоги щодо професійної етики повністю відносяться як до державних, так і до приватних юридичних працівників.

Список використаної літератури:

1. Nozick R. Anarchy, State, and Utopia. New York : Basic Book. 1974.
2. Waldron J. Rights // A Companion to Contemporary Political Philosophy. Ed. by R. E. Goodin and Ph. Pettit. Cambridge : Blackwell. 1993.
3. Sutherland, Edwin H. Principles of Criminology. Chicago : Lippincott. 1949.
4. Laumann, Edward O. et al. The Social Organization of Sexuality: Sexual Practices in the United States. Chicago : University of Chicago Press. 1994.

Ключові слова: деонтологія, ліберальна деонтологія, субкультура.

Ключевые слова: деонтология, либеральная деонтология, субкультура.

Key words: deontology, liberal deontology, subculture.